

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év november hó 29. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az üzletszerűen elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 9.B.1136/2010/18. számú ítéletét I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

Az I. r. vádlottat 100.000 (egyszázezer) forint pénzmellékbüntetésre is ítéli.

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 5.000 (ötezer) forintonként kell egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

A II. r. vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntettének minősíti (Btk. 253. § (1) és (2) bekezdése) és a büntetését 1 (egy) év börtönbüntetésre enyhíti.

A III. r. vádlottal szemben kiszabott pénzmellékbüntetés összegét 100.000 (egyszázezer) forintra mérsékli.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2011. év június hó 6. napján kihirdetett 9.B.1136/2010/18. számú ítéletével az I. r. vádlottat 2 rb. befolyással üzérkedés büntette (Btk. 256. § (1) és (2) bekezdés a/ pontja) és 2 rb. hivatali visszaélés büntette (Btk. 225. §) miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és lefokozására ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Az I. r. vádlottal szemben 26.000,- (huszonhatezer) forint vagyonekobzást rendelt el,

A II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntette (Btk. 256. § (1) és (2) bekezdés a/ pontja) miatt 1 év 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, míg

A III. r. vádlottat vesztegetés büntette (Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés) miatt 1 év 4 hónap börtönbüntetésre és 200.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak 5.000,- forintonkénti egy-egy napi szabadságvesztés büntetés átváltoztatására.

Rendelkezett az iratoknál elfekvő szabálysértési iratok lefoglalásának megszüntetéséről és azok megküldéséről az illetékes szabálysértési hatóságoknak.

Az ítélet ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére téves minősítés miatt és súlyosításért jelentett be fellebbezést, míg az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak a fellebbezés okának és céljának megjelölése nélkül, továbbá az I. r. vádlott védője enyhítésért, a II. és III. r. vádlottak védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbeztek.

Az ítélet a IV. r. és az V. r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.627/2011/3. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - a fellebbezést módosított, illetve kiegészített tartalommal tartotta fenn.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek eredményeként megalapozott tényállást állapította meg, amelyből helyesen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és az I. és III. r. vádlottak cselekményét törvényesen minősítette. Ellenben akkor tévedett, amikor a II. r. vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntettének értékelte, ugyanis ezen cselekmény helyesen a Btk. 253. § (2) bekezdése szerinti kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettének minősül, figyelemmel arra, hogy a III. r. vádlott vesztegetési ajánlatát közvetítette a II. r. vádlott az I. r. vádlotthoz.

Kifejtette továbbá, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, és a súlyosító körülményekre tekintettel (többszörös halmazat, a hivatalos személyként elkövetett korrupciós bűncselekmények elszaporodottsága) a büntetési célok csak hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, valamint közügyektől eltiltás, és pénzmellékbüntetés kiszabásával érhetők el.

Erre tekintettel indítványozta, hogy a II. r. vádlott cselekményét minősítse a másodfokú bíróság a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettének, illetve az I. r. vádlott börtönbüntetésének tartamát emelje fel, végrehajtásának

felfüggesztését mellőzze és egyben közügyektől eltiltásra és pénzmellékbüntetésre is ítélje.

A II. r. és III. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetést törvényesnek tartotta (a II. r. vádlott esetében cselekményének enyhébb minősülőse mellett is) és annak enyhítésére nem látott okot.

Az I. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta, vitatta a bűncselekmény elszaporodottságára történő hivatkozást, de emellett arra is hivatkozott, hogy a lehallgatási anyag pontatlan és félreérthető, amelyből nem következik kétséget kizáró bizonyossággal a védenca bűnössége, mivel a védekezése nem került megcáfolásra.

A II. r. vádlott védője fenntartotta a kétirányú fellebbezését, így elsődlegesen a tényállás megváltoztatása mellett - mivel tényből, tényre helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság - a II. r. vádlott felmentésére tett indítványt, vitatva a lehallgatási anyagnak az elsőfokú bíróság által történt értékelését. Álláspontja szerint a II. r. vádlott nem cáfolható magyarázatot adott arra, összhangban az I. és III. r. vádlottal. Tekintettel a másodfokú eljárásban a felülmérlegelés tilalmára is, a védő a másodlagos indítványában az enyhébb minősítés tekintetében csatlakozva a fellebbviteli főügyészség álláspontjához, a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt az „enyhítő szakasz” alkalmazásával. Egyben a II. r. vádlott előzetes mentesítését is kérte.

A III. r. vádlott védője szintén fenntartotta az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan pedig enyhítésre irányuló fellebbezését.

Az elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a III. r. vádlott mindössze baráti szívességet kért, szakmai segítséget a jogorvoslathoz, és csak hetekkel később adta át az italt, nem volt vesztegetési szándéka.

A másodlagos indítványához kapcsolódóan előadta, hogy a III. r. vádlott anyja nyugdíjas, őt segíti a III. r. vádlott, ezért (is) soknak tartotta a 200.000,- forint pénzmellékbüntetést, illetve eltúlzottnak a büntetést.

Az I. r. vádlott utolsó szó jogán előadta, hogy a leszerelése folyamatban van, azonban hivatalos irata erről még nincsen, munkaügyi per van folyamatban ezen ügy kapcsán, illetve a jövedelme jelenleg 80-100.000,- forint, illetve emellett változatlan a röplabda játékvezetőként kapott havi 40-60.000,- forintos jövedelme.

A bűncselekményekben ártatlannak vallotta magát, és előzetes mentesítését kérte, mivel rendőrként szeretne tovább dolgozni.

A II. r. vádlott utolsó szó jogán nem nyilatkozott, míg a III. r. vádlott a védőjéhez csatlakozott.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság

eljárásában a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit megtartotta, részletes bizonyítást vett fel, kellő alapossággal vizsgálta a lehallgatási anyag törvényes voltát, azt az egyéb bizonyítékokkal együtt értékelte, indokolásában a mérlegeléséről számot adott, indokolási kötelezettségét teljesítette.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak mindegyike tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, nagy jelentősége volt az ügy elbírálásában az egyéb bizonyítékoknak, különösen a titkos információgyűjtés során rögzített telefonbeszélgetéseknek, amelyek az ilyen jellegű korrupciós bűncselekmények felderítésénél, bizonyításánál meghatározónak bizonyulnak a bűnösség eldöntése kérdésénél.

A törvényesen beszerzett lehallgatási anyagban elhangzottakat, azt hogy kik folytatták a kérdéses telefonbeszélgetéseket, egyik vádlott sem vitatta. Az abban elhangzottakra irányuló védekezés a félreérthetőségen, az eltérő értelmezhetőségen alapult.

A Fővárosi Bíróság azonban a vádlottak erre (is) irányuló védekezését színvonalas indokolással vetette el, és helytállóan állapította meg, hogy a kérdéses telefonbeszélgetések egyértelmű és kétséget kizáró terhelő bizonyítékai a vádlottak által elkövetett bűncselekményeknek.

Ezen telefonbeszélgetések már önmagukban is kellő alapot adnak a bűnösség megállapításához, azonban az azokból levonható következtetéseket további bizonyítékok is megerősítik, így a 3. pont alatti cselekménynél - amelynél az I. r. vádlott érdemi védekezést egyáltalán nem terjesztett elő - az V. r. vádlott (akivel szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett) feltáró jellegű, ténybeli beismerő vallomást tett, amely egyértelműen terhelő volt az I. r. vádlottra nézve.

A 2. pont alatti cselekménynél az időpontoknak volt jelentősége, ahogyan azt az elsőfokú bíróság rendkívül részletesen és érthetően elemezte is indokolásában - a IV.r. vádlottal folytatott telefonbeszélgetés közben az I. r. vádlott a gépjármű nyilvántartó rendszerből le is hívta a kérdéses adatokat - így erre tekintettel sem férhetett kétség a vádlottak terhére rótt bűncselekmény megállapításához.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, tényállása mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Fővárosi Bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése az I. r. és a III. r. vádlott esetében törvényes, azonban a II. r. vádlottnál - a fellebbviteli főügyészség által e körben kifejtettekkel egyetértve - az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a II. r. vádlott cselekményét az I. r. vádlott terhére az 1. tényállási pont kapcsán megállapított befolyással üzérkedés büntettségéhez, bűnsegédi bűnrészesként kapcsolódónak tartotta.

A II. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése során sajátos helyzetbe került, mivel két olyan személy között közvetített, akiknek a terhére megállapított bűncselekmények eltérően minősültek.

Ekként a III. r. vádlott kétséget kizáróan vesztegetési szándékkal kereste az I. r. vádlottat, ellenben az I. r. vádlott csak ennek látszatát keltette így az ő cselekménye befolyással üzérkedést valósított meg. Annak eldöntésénél, hogy a II. r. vádlott cselekménye részesként melyik vádlott bűncselekményéhez kapcsolódik, alapvető annak vizsgálata, hogy az ő szándéka mire irányult, illetve a tudata mit fogott át a közvetítés során.

Jelen esetben az irányadó tényállásból, valamint a bizonyítás anyagából az állapítható meg, hogy a II. r. vádlott egyértelműen a III. r. vádlott vesztegetési szándékát közvetítette az I. r. vádlott felé és arról nem volt tudomása, hogy az I. r. vádlott csupán azt a látszatot kelti, hogy hivatalos személyt megveszteget (és mint az előny átvevője, a befolyással üzérkedés büntettének minősített esetéért felel). Ebből viszont az következik, összhangban a 13/2007. BK. véleménnyel is, hogy a II. r. vádlott közvetítői, bűnsegédi magatartása a III. r. vádlott által elkövetett vesztegetési cselekményhez kötődik, így az általa elkövetett cselekmény minősítése helyesen a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során értékelendő bűnösségi körülményeket helyesen vette számba és helyesen hivatkozott arra is, hogy az ilyen és hasonló jellegű korrupciós bűncselekmények kétségkívül elszaporodottak, többek között éppen ez is indokolta az ilyen jellegű bűncselekményekre (is) vonatkozó jogszabályi változást, amely szerint ezen ügyek (is) a Be. XXVIII/A. Fejezete alá tartozó kiemelt jelentőségű ügynek minősülnek, amelyekre részben külön eljárási szabályok vonatkoznak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetésekkel, valamint intézkedésekkel alapvetően egyetértett, azonban figyelemmel a II. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény eltérő minősítésére, amely alapján a cselekménye már nem 2 évtől 8 évig terjedő, hanem 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, azaz enyhébben minősül, illetve (ennek kapcsán is) figyelemmel az ítélet belső arányosságára, részben egyetértett az I. r. vádlott esetében a büntetés súlyosításával, míg II. és III. r. vádlott esetében pedig a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezésekkel, és az I. r. vádlottal szemben - lényegében hasonló indokok alapján, mint a III. r. vádlottnál - mivel megfelelő jövedelemmel rendelkezik, pénzmellékbüntetést is kiszabott a Btk. 64. § (1) bekezdés b/ pontja alapján, melynek átváltoztatásáról szóló rendelkezés a Btk. 65. §-án alapul (az elkövetéskori jogszabály alapján).

A II. r. vádlott büntetését a megváltozott minősítésre tekintettel enyhítette az ítéltábla és azt a törvényi minimumban állapította meg, ekként az enyhítő szakasz alkalmazására vonatkozó utalást mellőzte az ítélet indokolásából.

A III. r. vádlott esetében pedig a pénzmellékbüntetést a jövedelmi viszonyaihoz képest eltúlzottnak ítélte meg a Fővárosi Ítéltábla, és ezért a belső arányosságra is figyelemmel, azt mérsékelte.

Az I. r. vádlott esetében a Fővárosi Ítéltábla semmilyen olyan körülményt nem észlelt, amely a terhére megállapított bűncselekmények tárgyi súlya, jellege, valamint a személyének társadalomra veszélyessége mellett az előzetes mentesítésre érdemessé tenné, ezért a védői, vádlotti indítványokat e részében elutasította.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2011. év november hó 29. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 9.B.1136/2010/18. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.277/2011/5. számú ítéletében írt változtatásokkal az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2011. év november hó 29. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő